

אורנה בן דור
שבע השנים הטובות

מצד אחד, האדם הוא ישות אינדיבידואלית וחד פעמית; מצד שני, התפתחותו סרה לחוקים אוניברסליים. כיצד זה משתלב? מדור הביוגרפיה, שחוזר לאדם עולם, ינסה לספק את התשובות

בתשתית התפיסה של מדע הרוח האנתרופוסופי עומד הרעיון, שהאדם כפרט והאנושות ככלל נמצאים בתהליך מתמיד של שינוי והתפתחות; תהליך זה מוביל את האדם אל מצב שבו בעתיד הוא יוכל, באמצעות חשיבתו, לתפוס את המציאות הרוחנית העומדת מאחורי כל הנגלה לעינינו במישור הפיזי והנפשי.

המאמץ הביוגרפי הוא להחזיר לאדם את תמונת עצמו האינסופית והבלתי-מוגבלת, ולאפשר לו להתבונן על עצמו ועל חייו מפרספקטיבה מלאה, המעניקה משמעות לאירועי החיים, כולל הקשים ביותר.

כל אדם הוא ישות רוחנית עצמאית ואינדיבידואלית (אינדיבידואל, בלטינית, "בלתי ניתן לפיצול לשניים"); ומשום כך, הוא בעל ביוגרפיה ייחודית משל עצמו. לצד זאת, ישנם חוקים אוניברסליים, שבעזרתם ניתן לחקור את הביוגרפיה של כל אדם באשר הוא.

כמה? שבע

המספר שבע הוא מספר טיפולוגי ביהדות, בנצרות, בתורות שונות ובתחומים מגוונים נוספים. על-פי הקבלה, עולם הטבע מבוסס על מערכות של שבע: בזמן, יש שבעה ימים בשבוע (בניגוד ליום, לחודש או לשנה, השבוע אינו ריתמוס פלנטרי, ולכן ניתן לראות בו את מתנת האדם); ובמרחב, יש שישה כיוונים מנוגדים (ארבע רוחות השמים, למעלה ולמטה) ונקודת מרכז שהיא האדם, גרעין שסביבו הכול סובב.

האנתרופוסופיה והביוגרפיה שצמחה ממנה מלמדות אותנו כי ניתן לחלק את חיי האדם לתקופות של שבע שנים – שִבעונים. בכל שִבעון מתפתחות בו יכולות מסוימות ורמת תודעתו משתנה – אין תודעת הילד כתודעת הבוגר, ואין תודעת המתבגר כתודעת האדם הבשל.

מרגע הלידה הפיסית, אפשר להתחיל לספור בסולם של שבע. שבע השנים הראשונות עומדות בסימן הגוף הפיסי – גדילה מואצת, רכישה של פעולות בסיסיות כמו הליכה, דיבור ועמידה זקופה, ותנועה בלתי פוסקת. חילופי השיניים, המתרחשים בסביבות גיל שבע, הן הסימן לכך שהשבעון התחלף והילד בשל ללכת לבית הספר. השבעון השני הוא בסימן הגוף האתרי (עוד על הגוף האתרי בעמוד 11 ובמדור הבריאות של ד"ר מוטי לוי). ההתבגרות המינית, המתרחשת בסביבות גיל 14, היא הסימן שעברנו לשבעון השלישי, שבו "נולד" הגוף האסטרלי (נפשי), ובגיל 21 נולד ה"אני".

שלושת השבעונים הבאים, בין הגילאים 21-42, עומדים בסימן הנפש. בראשון מתפתח החלק הקשור יותר לחושים – נפש התחושה. בשני מתפתחת הנפש השכלית-רגשית ובשלישי – נפש התודעה.

התודעה היא השער שלנו אל הרוח, ובגיל 42 מתחיל להתפתח באדם החלק הרוחני. ואכן, החל מגיל 42 אנחנו "משנים כיוון": מהפאזה הקשורה להתגשמות בחומר – גדילה, לימודים, משפחה, עבודה, פרנסה, משמעות וכולי – לתקופה שבה אנו מתחילים לשאול שאלות קיומיות רוחניות יותר: האם זה כל מה שיש? האם מה שעשיתי עד עתה משקף את ישותי המלאה? זאת התקופה שבה אנו מחפשים משמעות לחיינו כיישות אינדיבידואלית, ולעיתים רבות, מתרחש משבר אמצע החיים בסביבות הגיל הזה וקשור לשאלות אלו.

השבעון העשירי לחיינו, הנפתח בגיל 63, מאפשר לנו את החיים לאחור, להסיק מסקנות, לתת את פרי חכמתנו לאחרים ולהמשיך להתפתח בכיוונים שונים. בגיל 70 אנו יוצאים מהשפעת החוקים הביוגרפיים ועומדים חופשיים לגמרי מול העולם. מבחינת החוק הקוסמי של ההתפתחות בתקופתנו, אורך חיי אדם הוא 72 שנה. בכתבי הנסתר מכונה תקופת חיים זו בשם "היום הקוסמי". אם האדם חי פחות מ-72 שנה זה קשור לקארמה שלו, ואם הוא חי יותר – זו תמיד מתנת האלים.

***

אני שמחה להחזיר לדפי אדם עולם את מדור הביוגרפיה, שיתחלק לשני חלקים מרכזיים, אחד יספק ידע בסיסי, ושני שיעסוק בנושאים מתקדמים. כמו כן **אתם מוזמנים לשלוח שאלות, עליהן אענה במדור "משולחנה של היועצת הביוגרפית".**